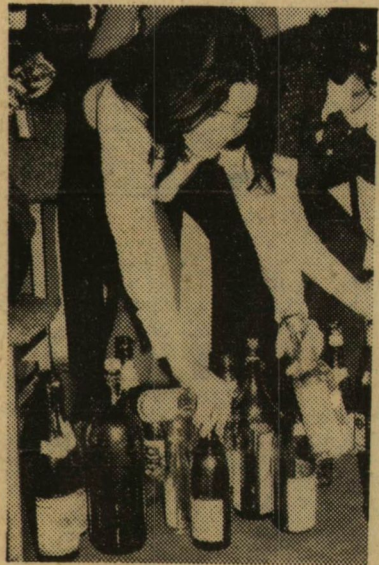

A február 21-én lezajlott tréfás vetélkedő tulajdonképpen egy rendezvénysorozat kiemelkedő része volt. A JATE kulturális bizottságának régóta számotartott terve volt, hogy a különböző egyetemek kulturális életéről keresztmetszetet ad, illetve adat, hogy kényszerű lokálpatriotizmusunkat feloldjuk — hiszen a hallgatók többsége ritkán vagy egyáltalán nem jut el más egyetemre, főiskolára. A *Budapesti Műszaki Egyetem kulturális életét* régóta példaképnek tekintjük, így a sorozatban nem véletlenül éppen a BME szerepelt először.

Törödének a bölcsészek üvegyűjtéséből

Kulturális ajánlatok bőséges választékából elkerült Szegedre mindaz, amit el lehetett hozni, amire hely és érdeklődés kínálkozott. Így például bemutatkozott a szexológiai, néprajz-népzenei kör, s láthatuk a Szkéné legújabb produkcióját is a JATE-klubban.

E dokumentum szöveges és képi megőrkítése a három kar közötti gigászi küzdelemnek, amely délután 3-tól az esteli órákig tartott. A József Attila Diákokotthon nagyterméből Faragó István játékvezető az összesereglett jogász versenyzők választott továbbította. A Móra Kollégiumban nem kevésbé lelkes bölcsészek várták a feladatokat a központból. Itt Paál István vezette

Munkában a zsűri két tagja (balról) dr. Kemenes Béla és dr. Pollák György.

a játékot a hangulatnak szintén megfelelően, sok humorral, sőt: a berekedés kockázatával, mivel az ő vonaluk gyakran „elnyelte” a hangot. Az Irinyi Kollégium volt a verseny harmadik színe, ahol a TTK-sok gyűltek össze szép számmal, innen Kerekes László közvetített. A klubban foglalt helyet a zsűri, s a fő játékvezető Ambrus György. A zsűri elnöke dr. Kemenes Béla docens volt, tagjai: dr. Pollák György (talán a legtöbbet vetélkedő magyar), Varga Tamás (a Népművelési Intézet munkatársa), Baranyai Zsolt gyakornok, és Döme Sándor, a BME hallga-

lója. A helyszíneket a posta és a honvédség közreműködésével létrehozott telefon kapcsolta össze.

Különböző fajta üres üvegek összegyűjtése volt az első nagyobb feladat. Számítani lehetett rá, hogy a verseny helyszíneinek közelében akad pár tucat beváltatlan paradicsom- és gyümölcsleves, esetleg boros- és sörös üveg, de az eredmény felülmúlta a várakozást; a TTK-sok 169 darabot, a BTK-sok 127-et, számoltak meg, csak az volt a furcsa, hogy éppen a jogászok lettek utolsók 96 üveggel...

Egy korábban megadott feladatot teljesítettek elsőre a csapatok. Falvédőket kellett gyűjteni. Mondják, akadt olyan TTK-s, aki külön azért haza utazott, hogy e népszerű konyha és szobadíszek jeles példányait begyűjtse. Alig kezdődött el a verseny, sorban érkeztek a batyuk, melyekből összesen 123 falvédő került elő s valósággal elborították a klub előadótermét a számolásnál. A feliratok és a minták egyaránt elbűvöltek. A jobb szövegek közül néhány: „Ne bántsd a magyart!”, „Kis madárkám, repülj ide hozzám, van számodra kis kötömbé morzsám.” „A házasság csak akkor érték, ha van hozzá pénz bőség.” „Trink und iss — Gott nicht vergiss!” „Fehér galamb száll a falu felett, Viszi az én bánatos lelkemet.” „Oh! édes őrangyalkám, Szépen kérlek vigyázz reám!”...

A versenyzők — mindenki versenyzett, csak szurkoló nem akadt talán egy sem — nemcsak bizonyították játékkedvüket, de jól is szórakoztak. A szerencse a tudás és az ötletesség jegyében oldották meg a feladatokat, mint

don megjutalmazta az ötletüket. A poén persze nem ennyi, mert közben le is buktak a halfogók. Csak hosszas könyörgés után sikerült lebeszélni a rendőrt a büntetés kiszabásáról.

A Tisza híd kijelölt szelvényén össze kellett számolni a szegecsket! A feladatot — talán nem egészen véletlenül — megközelítő pontossággal a TTK-sok oldották meg. Ki gondolta volna, hogy egy szelvényen hivatalosan 564 szegecs található!? Nem akarunk senkit leégetni, de a bölcsészek, 3122!? szegecsot számláltak össze.

A „nonsensek” mellett persze némi tudás, bizonyos ismereteket és készségeket igénylő feladatok is szerepeltek, mint például a kocka hasábbá való átalakítása, a színek meghatározott rendjében, de volt művészettörténeti, egyetemtörténeti kérdés, s hogy mi volt az első magyar Nobel-díjas, Szent-Györgyi Albert ok-

A feladat sikeres megoldása után, ujjongó vezető csapat néhány tagja

levelének érdekessége — az tudniillik, hogy fán termő piros paprikát ábrázolt.

Hogy szerencse, ügyesség, vagy egyéb segített a következő feladatnál, nem tudjuk biztosan. A békafogást — úgy hírlük — a TTK-sok nem a legszabályosabban hajtották végre, mivel a biológiai intézet valamely akváriumából kölcsönözték a békát vendégzereplésre. A bölcsészeknek pedig kölcsön kellett kérniük a jeles állatfajtaból, igaz, így végülis egész béka farmjuk lett. A békáról azután 12 soros versikét kellett költeni. A bölcsészek — talán ez sem tiszta vélet-

A bölcsészeket remek gitáros paródiával segítette dr. Szilassy Zoltán gyakornok és a főjátékmeister, Ambrus György az egyetem kulturális főelőadója

len — megérdemelten vitték el a babérokoszorút, amint ezt a győztes mű közlése igazolni kívánja:

A béka
(Részlet egy ugorj-korszakból származó eposzból)

„Ó Zöld Réka, méla béka,
hős, nagy békák ivadéka,
ugorj, ugorj „szól az ének,
„öröme sok bölcsésznek!”

Szól a dal és íme csoda:
Réka ugrik ide-oda.
Ugrik jobbra, ugrik balra,
szőrös lábára, sima falra.

Zöld Réka, a langaléta,
repül akár egy rakéta.
S száz torokból harsan: Réka!
Megmentettél, Heuréka!
(Ismeretlen mester a korai atomkorszakból)

A versikéket egyébként a Szegedi Nemzeti Színház fiatal művészei adták elő teljes átéléssel és művészi hitelt keltően; Csernák Árpád, Körtvélyessy Zsolt, Simon Éva hangja még ma is sokunk fülébe csenghet, amint szavalja: „A fekete indexünkre esküszünk, esküszünk — hogy békát többé nem eszünk!”

Nagyon kellemes feladat volt — legalább a zsűri számára — a szakács verseny. A csapatoknak kétszemélyes bajor rántott húst kellett elkészíteniük és a zsűrinek feltálatniuk. Mondhatom, mind a három megoldás kitűnő volt, szemre is rögtön... A bölcsészek még jó étvágyat is kívántak a bírálóknak, ezért ők

A központi stáb csak akkor pihenhetett meg, Ambrus György letehető a virágcsokorként marokra fogott telefonkagylókat, szemügyre vehették a rögtönzött falvédő kiállítás csodás darabjait, amikor a csapatok mind egy szálig, de még annál is többen kijelölt útvonalon kocogni mentek. A Mórától 131-en, az Irinyiből 274-en, a József Attila diákokotthonból 117-en kocogtak.

Kissé kockázatos, de rendkívül szellemes feladat volt egy aznapi dátummal ellátott közlekedési kihágást igazoló bírságolási cédula beszerzése. Akinek szerencséje volt, az átszaladhatott egy

A TTK-ért ugró béka

URH-s kocsi előtt, de a kerékpáros szabálytalankodóknak nem járt cédula, hiába könyörögtek a pirosba bekarikázó bölcsész lányok, a rend őre rendíthetetlen maradt, s nem adott az áhított cédulából.

Mély átéléssel és nagy szakmai biztonsággal szóvalatták meg a versenyzők a saját készítésű hangszereket, a telefonközvetítette dallam olykor még felismerhető is volt. A verseny vége felé újabb hangszereket bemutatott tartottak, ezúttal a csapatok által meginvitált oktatók. Dobler László az alkalomhoz illően a jogászinulót játszotta el. Bartha Lajos docens komolyzenei bemutatásával biztatta a TTK-sokat. Megérdemelt sikert aratott dr. Szilassy Zoltán Illés paródiája — kár, hogy a Szegedi Egyetemnek nincs lemezgyűjteménye.

Már 6 felé járt az idő, s a feladatoknak nem volt vége. Így aztán tartalékolni kellett egy párat a jövő évi JATE-Vesére. Végül a csapatok felkerekedtek, hogy az utolsó nagy összecsapást együtt bonyolítsák le a központi épület előtt. A szavalókórusok, az éneklő, transzparenszekkel felvonuló csoportok látványa a város közepén jónéhány járó-kelőt megállított báméskodni... Múltó befejezés volt a roller-verseny! Igazi verseny hangulat, felfokozott versenyiláz... kerék kerék mellett... s a buzdítás a fülbe harsan...

A TTK már 4 órakor vezetett s tetemes előnnyel nyert meg a versenyt (2226 pont). Ott azonnal átnyújtották nekik az első díjat; a játék szimbólumát egy guruló tevé. A második helyezett (1704 ponttal) BTK egy üveg originális Tisza vizet kapott, s a harmadik, a JTK csapata (1504 pont) egy VESE-KÖVET...

A zsűri, miután ismertette a pontszámokat, választ adott az óvácsokra — ezek ugyanis óhatatlanul hozzátartoznak egy ilyen nagyszabású, izgalmas népművelési hangulatú vetélkedőhöz. Aki látta, végig drukkolták, végig versenyzték ezt a délutánt, azok számára maradandó és kellemes szórakozást felidéz emléket jelent a JATE-VESE. Aki pedig nem hallották-látták az elsőt, ne mulasszák el a jövő-évi másodikat!

CSOKONAI ATTILA

Az egyetem központi épülete felé tartó jogász csapat (A felvételeket „száguldó fotóriporterünk” Goldschmied József készítette.)

Az orvhorgász